



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 153

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 martie 2012

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
Decizia nr. 14 din 17 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local .....	2-3
Decizia nr. 16 din 17 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.....	4-5
Decizia nr. 35 din 24 ianuarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 257 alin. (2 <sup>2</sup> ) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății .....	6-8
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
19/7.230. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie .....	8
M.25. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Instrucțiunilor privind funcțiile de gestionar, constituirea de garanții, răspunderea gestionarilor, predarea-primirea gestiunilor și gestionarea bunurilor în Ministerul Apărării Naționale .....	9-16

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 14

din 17 ianuarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftעי.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Marin Badea și Constantin Badea, reprezentați prin mandatar Maria-Cecilia Badea, în Dosarul nr. 41.009/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 207D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care precizează că Legea nr. 198/2004 a fost abrogată prin Legea nr. 255/2010, soluția legislativă inițială fiind preluată în cuprinsul noului act normativ. Așa fiind, având în vedere că asupra unor critici similare Curtea s-a mai pronunțat în sensul netemeinicii acestora, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 41.009/3/2010, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local**, excepție ridicată de Marin Badea și Constantin Badea într-o cauză având ca obiect expropriere.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 198/2004 aduc atingere cerinței „dreptei despăgubiri”, consacrată de art. 44 alin. (3) din Constituție, și împiedică în mod nejustificat evaluarea imobilului la valoarea sa reală, de pe piața liberă. În ceea ce privește prevederile art. 6 alin. (1) din același act normativ, în opinia autorilor excepției acestea transformă comisia de expropriere într-un organ cu rol decorativ, care nu mai are nicio atribuție de a negocia și de a reveni asupra ofertei inițiale, în raport cu datele prezentate de proprietarul imobilului expropriat, singura soluție rămânând instanța de judecată.

Referitor la art. 9 alin. (1) și art. 15, arată că aceste norme „constrâng proprietarii de imobile să accepte despăgubirile stabilite unilateral de expropriator, în condițiile în care judecata privind stabilirea cuantumului just al despăgubirilor nu are efect suspensiv asupra transferului de drepturi, dar are caracter suspensiv în ceea ce privește posibilitatea de a încasa sumele propuse de expropriator, cu titlu de despăgubire”.

**Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar textele de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, având în vedere că Legea nr. 198/2004 a fost abrogată prin art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010. De altfel, referitor la critica de neconstituționalitate formulată, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 910/2009 și a constatat că Legea nr. 198/2004, în ansamblul său, nu contravine Legii fundamentale.

**Avocatul Poporului** arată că, potrivit art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 este inadmisibilă, dat fiind că acest act normativ a fost abrogat prin art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 31 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (9): „*Raportul de evaluare se întocmește având în vedere expertiza actualizată de Camera Notarilor Publici, potrivit art. 771 alin. (5) din Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 6 alin. (1): „*În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului, respectiv de la data publicării hotărârii autorității administrației publice locale, prevăzute la art. 4 alin. (1), expropriatorul numește o comisie care verifică dreptul de proprietate ori alt drept real în temeiul căruia cererea a fost formulată și constată acceptarea sau, după caz, neacceptarea cuantumului despăgubirii de către proprietar sau titularii altor drepturi reale asupra imobilului supus exproprierii.*”;

— Art. 9 alin. (1): „*Expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii consemnate în condițiile art. 5 alin. (4)—(8) și ale art. 6 alin. (2) se poate adresa instanței judecătorești competente în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost comunicată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii, sub sancțiunea decăderii, fără a putea contesta transferul dreptului de proprietate către expropriator asupra imobilului supus exproprierii, iar exercitarea căilor de atac nu suspendă efectele hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii, respectiv transferul dreptului de proprietate asupra terenului.*”;

— Art. 15: „*Transferul imobilelor din proprietatea privată în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere sau, după caz, la data consemnării acestora, în condițiile prezentei legi.*”

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (9), art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Marin Badea și Constantin Badea, reprezentați prin mandatar Maria-Cecilia Badea, în Dosarul nr. 41.009/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Curtea constată că, anterior sesizării sale, Legea nr. 198/2004 a fost abrogată potrivit art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010.

Așa fiind, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional urmează să se pronunțe asupra prevederilor legale cu care a fost sesizată, deoarece acestea sunt aplicabile în continuare cauzei deduse judecării instanței de fond, potrivit principiului *tempus regit actum*.

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că, prin Decizia nr. 910 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 22 iulie 2009, și Decizia nr. 1.648 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 22 ianuarie 2010, a reținut, în esență, că Legea nr. 198/2004, în ansamblul său, conține dispoziții care asigură cadrul legal privind procedura de expropriere și stabilire a despăgubirilor, apărarea dreptului de proprietate și a dreptului de a contesta, pe cale judiciară, cuantumul despăgubirilor, în acord cu dispozițiile constituționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că o privire de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat.

De asemenea, Curtea a constatat că normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, astfel încât invocarea încălcării art. 16 din Constituție este lipsită de temei și nu poate fi primită.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,  
**Ingrid Alina Tudora**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 16

din 17 ianuarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție ridicată de Sultana Nurciu în Dosarul nr. 36.950/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 281D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin Legii fundamentale.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 36.950/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.**

Excepția a fost ridicată de Sultana Nurciu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, privind anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât aduc atingere unor principii

fundamentale ale dreptului civil, și anume egalitatea părților în procesul civil, tratamentul egal în fața legii, precum și accesul liber la justiție. Astfel, autorul excepției este nemulțumit de diferența care există între modalitatea de examinare a problematicei Legii nr. 9/1998 — ce este supusă analizei instanțelor de contencios administrativ și fiscal, și cea a restituirii caselor naționalizate, care este supusă controlului instanțelor civile.

Totodată, arată că procedura specială instituită de textul de lege criticat reprezintă, în esență, o „verigă administrativă creată pentru a împiedica partea interesată de a avea acces nemijlocit la o instanță de judecată”, ceea ce, în practică, s-a dovedit a reprezenta numai un mijloc de tergiversare a soluționării dosarelor având ca obiect Legea nr. 9/1998. Așa fiind, apreciază că prin aplicarea prevederilor art. 7 din Legea nr. 9/1998 operează *de facto* o restrângere a accesului liber la justiție, ceea ce contravine dispozițiilor art. 53 din Constituție, care prevăd *expressis verbis* situațiile în care operează aceste restrângeri.

**Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece măsurile dispuse prin textul de lege criticat nu aduc atingere dreptului de proprietate în însăși esența sa, ci instituie modul de rezolvare a cererilor de acordare a compensațiilor. De asemenea, arată că prevederile art. 7 din Legea nr. 9/1998 nu contravin nici dispozițiilor constituționale ale art. 16 și art. 53, dat fiind că termenele instituite de textul de lege criticat sunt aplicabile tuturor cetățenilor aflați în ipoteza reglementată de acest text, acestea având ca scop limitarea în timp a stării de incertitudine în desfășurarea raporturilor juridice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 7 din Legea nr. 9/1998 sunt constituționale. În acest sens, arată că nu poate fi reținută critica privind înfrângerea dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece instituirea unor termene în care persoanele îndreptățite pot solicita acordarea de compensații și pot contesta în justiție actele comisiilor județene sau a municipiului București se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că nu sunt incidente în cauză.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, lege republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 7: „(1) Comisiile județene și a municipiului București primesc, verifică și rezolvă cererile de acordare a compensațiilor. Hotărârile privind acordarea compensațiilor se dau în termen de cel mult 6 luni de la primirea cererilor. Hotărârile se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei și se comunică comisiei centrale, spre validare, precum și solicitantului.

(2) În termen de 15 zile de la comunicare, solicitantul nemulțumit de hotărârea comisiei poate face contestație la comisia centrală.

(3) În termen de cel mult 60 de zile, comisia centrală va analiza contestațiile și va valida sau va invalida măsurile stabilite de comisiile județene și a municipiului București, admitând sau respingând, după caz, contestațiile ce i-au fost adresate. Hotărârea comisiei centrale se comunică solicitanților și direcțiilor generale ale finanțelor publice.

(4) Hotărârile comisiei centrale sunt supuse controlului judecătoresc, putând fi atacate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază solicitantul.

(5) Hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse recursului.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție ridicată de Sultana Nurciu în Dosarul nr. 36.950/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Ingrid Alina Tudora**

(6) În vederea soluționării cererilor, comisiile prevăzute la art. 6 pot solicita acte și informații oricăror instituții publice, persoane fizice și juridice.

(7) În cazul în care compensația este solicitată de mai mulți moștenitori ai aceleiași persoane, precum și atunci când după adoptarea hotărârii apar și alte persoane având vocație succesorală, raporturile dintre succesori privind compensația se soluționează potrivit dreptului comun.”

Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, reglementarea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului. În speță, autorul excepției este nemulțumit de diferența care există între modalitatea de examinare a problematicii Legii nr. 9/1998, ce este supusă analizei instanțelor de contencios administrativ și fiscal, și cea a restituirii caselor naționalizate, care este supusă controlului instanțelor civile. Totodată, susține că, în practică, procedura specială instituită de textul de lege s-a dovedit a reprezenta numai un mijloc de tergiversare a soluționării dosarelor având ca obiect Legea nr. 9/1998.

Așa fiind, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci deduce contrarietatea textului de lege criticat cu Legea fundamentală din modalitatea de reglementare a procedurii și a competenței de soluționare a cererilor de acordare a compensațiilor cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, prin comparație cu reglementările conținute de un alt act normativ.

În acest context, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 35

din 24 ianuarie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 257 alin. (2)<sup>2</sup> din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 257 alin. (1) lit. f) și alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Tudorel Nicolau în Dosarul nr. 5.616/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 253D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 321 din 20 noiembrie 2001, Decizia nr. 258 din 16 martie 2010 și Decizia nr. 335 din 10 martie 2011.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.616/121/2010, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 257 alin. (1) lit. f) și alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Tudorel Nicolau într-o cauză având ca obiect obligarea Casei Județene de Pensii Galați la restituirea sumelor de bani plătite din quantumul pensiei cu titlu de impozit și contribuții de asigurări de sănătate.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că art. 69 din Legea nr. 571/2003 și art. 257 alin. (2) lit. e) și f) din Legea nr. 95/2006 retroactivează, întrucât prevăd impozitarea, respectiv obligația plății unor contribuții de asigurări de sănătate cu privire la pensiile stabilite anterior intrării în vigoare a prevederilor legale criticate. Se mai arată că prin efectul celor două texte legale pensiile sunt diminuate cu caracter permanent, ceea ce încalcă atât dreptul de proprietate privată, cât și dreptul la pensie.

Totodată, autorul excepției apreciază că atât timp cât quantumul pensiei este stabilit pe baza principiului

contributivității, legiuitorul nu are dreptul să îl modifice, în mod unilateral, prin impunerea unor impozite sau contribuții.

**Tribunalul Galați — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

**Avocatul Poporului** consideră că textele legale criticate sunt constituționale. Se arată că reținerea impozitului și a contribuțiilor de asigurări de sănătate din veniturile realizate din pensii nu încalcă art. 44 și art. 47 din Constituție; mai mult, se apreciază că dreptul de proprietate privată și cel la pensie trebuie analizate în coroborare cu dreptul la ocrotirea sănătății. Se mai invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul solidarității care stă la baza sistemului de asigurări sociale de sănătate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 69 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, precum și ale art. 257 alin. (1) lit. f) și alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006. În realitate, Curtea constată că, în privința Legii nr. 95/2006, autorul excepției critică obligativitatea plății contribuției de asigurări de sănătate, prevăzută inițial la art. 257 alin. (2) lit. f) și, ulterior, la art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006. Totodată, se observă că prin art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, au fost abrogate dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006, însă soluția legislativă de principiu a fost preluată în art. 257 alin. (2)<sup>2</sup> din aceeași lege. În aceste condiții, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 69 din Legea nr. 571/2003 și art. 257 alin. (2)<sup>2</sup> din Legea nr. 95/2006, care au următorul cuprins:

— Art. 69 din Legea nr. 571/2003: „*Venitul impozabil lunar din pensii se stabilește prin deducerea din venitul din pensie a*

unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică”.

— Art. 257 alin. (2<sup>2</sup>) din Legea nr. 95/2006: „(2<sup>2</sup>) Pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei datorează contribuția lunară pentru asigurările sociale de sănătate calculată potrivit prevederilor art. 259 alin. (2)”.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legilor, ale art. 44 alin. (2) și (3) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie. Totodată, sunt încălcate dispozițiile art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Printr-o bogată jurisprudență, Curtea a stabilit că nicio dispoziție constituțională nu statuează în sensul că veniturile din pensii nu ar fi impozabile (a se vedea Decizia nr. 147 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 10 august 2001) și că prevederile art. 41 și ale art. 47 alin. (2) din Constituție, referindu-se la dreptul la protecție socială și, respectiv, la dreptul la pensie, nu au semnificația interzicerii posibilității impozitării pensiilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 173 din 23 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 24 august 2001). Mai mult, întrucât determinarea categoriilor de venituri supuse impozitării, precum și a condițiilor de impozitare intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 190 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 14 septembrie 2001) și având în vedere art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege”, rezultă, fără echivoc, că impozitarea pensiilor pentru partea care depășește o anumită sumă pe lună nu poate fi considerată o confiscare parțială a pensiei (a se vedea Decizia nr. 149 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 10 august 2001). Dimpotrivă, această impozitare constituie o măsură socială prin care se majorează bugetul public național, care, potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, cuprinde, printre altele, și bugetul asigurărilor sociale de stat și, prin urmare, creează posibilitățile bugetare pentru majorarea corespunzătoare a pensiilor, precum și pentru asigurarea unui minim nivel de trai decent pentru toți cetățenii țării (a se vedea Decizia nr. 149 din 8 mai 2001).

Curtea a reținut, de asemenea, că dispozițiile legale criticate, care instituie impozitarea pensiilor, nu contravin nici prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la neretroactivitatea legii civile, atât timp cât acestea se aplică ulterior momentului în care au intrat în vigoare, și nici celor ale art. 44 alin. (1) din Constituție, deoarece prin impozitarea unor categorii de venituri, în speță pensii peste un anumit cuantum, nu se aduce atingere dreptului de proprietate privată, drept garantat prin acest text constituțional. De altfel, Curtea a observat că însăși proprietatea este supusă impozitării, iar una dintre îndatoririle fundamentale ale cetățenilor, prevăzută la art. 56 alin. (1) din Constituție, este să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.

Impozitarea pensiilor nu încalcă dispozițiile art. 47 alin. (1) din Constituție, referitor la obligația statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. Impozitarea doar a acelei părți a venitului din pensie care depășește o anumită valoare, modificabilă în timp în funcție de rata inflației sau de alți factori luați în considerare de legiuitor, constituie o opțiune a

acestuia și depinde de posibilitățile financiare ale statului, într-o anumită perioadă, pentru dimensionarea măsurilor de protecție socială (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 321 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002).

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea constată că această jurisprudență a sa este aplicabilă *mutatis mutandis* și în privința dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 571/2003, având în vedere conținutul său normativ, astfel încât excepția de neconstituționalitate ridicată ce vizează acest text de lege este neîntemeiată.

2. În privința obligației plății contribuției pentru asigurări sociale de sănătate și pentru veniturile obținute din pensii, Curtea observă că sistemul public de asigurări sociale de sănătate, datorită faptului că este guvernat de principiul solidarității, își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011).

Curtea a mai arătat că principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau discriminări, astfel ca, la venituri egale, contribuția să fie aceeași. Același principiu presupune însă ca așezarea sarcinilor fiscale să țină cont de capacitatea contributivă a contribuabililor, respectiv în așezarea obligațiilor fiscale să se țină seama de necesitatea de protecție a păturilor sociale cele mai dezavantajate, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale contribuabililor în cauză (a se vedea Decizia nr. 258 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010).

Toate acestea demonstrează faptul că pentru a dobândi calitatea de asigurat persoana în cauză trebuie să contribuie la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, iar această contribuție se exprimă prin aplicarea unor cote asupra veniturilor pe care persoana le realizează. Numai legiuitorul este în drept să stabilească categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate, iar pensia, în mod indubitabil, este un astfel de venit; în lipsa plății acestei contribuții, persoana nu poate dobândi *ex officio* calitatea de asigurat. Faptul că legiuitorul are posibilitatea de a excepta pensia de la plata unor astfel de contribuții reprezintă o chestiune care ține în mod exclusiv de opțiunea sa. O atare exceptare nu este o cerință de ordin constituțional. Ceea ce Constituția impune este ca prin astfel de măsuri să nu se aducă atingere nivelului de trai decent — de altfel un concept constituțional relativ (a se vedea Decizia nr. 1.594 din 14 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 21 decembrie 2011) — al pensionarilor, fapt de care statul este îndeobște preocupat, întrucât a prevăzut atât calitatea de asigurat pensionarilor care au o pensie sub 740 lei, fără plata contribuției corespunzătoare, cât și scutirea parțială de la plata contribuției, în sensul că prin aplicarea cotei corespunzătoare pensia netă nu poate fi mai mică de 740 lei. Toate acestea demonstrează netemeinicia celor susținute de autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 257 alin. (2<sup>2</sup>) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Tudorel Nicolau în Dosarul nr. 5.616/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent-șef,  
**Benke Károly**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA  
CONSUMATORILOR  
Nr. 19 din 7 februarie 2012

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ  
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR  
Nr. 7.230 din 23 februarie 2012

## ORDIN

**privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie**

Având în vedere prevederile Legii nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată, și ale Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al Hotărârii Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu Decizia Comisiei 2012/53/UE din 27 ianuarie 2012 de prelungire a valabilității Deciziei 2006/502/CE de obligare a statelor membre să adopte măsuri prin care să se asigure că nu se pot introduce pe piață decât brichete cu caracteristici de siguranță pentru copii și să interzică introducerea pe piață a brichetelor fantezie, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 27 din 31 ianuarie 2012,

**președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală** emit următorul ordin:

**Art. I.** — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor ce prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din

29 mai 2007, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 6, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**  
„(2) Prezentul ordin este aplicabil până la data de 11 mai 2013.”

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 11 mai 2012.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția  
Consumatorilor,  
**Constantin Cerbulescu**

Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,  
**Viorel Comăniță**



MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

**ORDIN****pentru aprobarea Instrucțiunilor privind funcțiile de gestionar, constituirea de garanții, răspunderea gestionarilor, predarea-primirea gestiunilor și gestionarea bunurilor în Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea prevederilor art. 41 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

**ministrul apărării naționale** emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind funcțiile de gestionar, constituirea de garanții, răspunderea gestionarilor, predarea-primirea gestiunilor și gestionarea bunurilor în Ministerul Apărării Naționale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Instrucțiunile ministrului apărării naționale nr. O.G. 17/1982\*) privind încadrarea gestionarilor, răspunderea acestora, constituirea de garanții și gestionarea bunurilor în Ministerul Apărării Naționale;

b) art. 343, art. 344 lit. a) liniuțele 5—9, 12—16, lit. c)—e), art. 345, art. 346 lit. b)—d), art. 347—364 din Instrucțiunile privind evidența bunurilor materiale în Armata României — la pace, aprobate prin Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 19/1988\*), cu modificările și completările ulterioare.

Ministrul apărării naționale,

**Gabriel Oprea**

București, 25 februarie 2012.

Nr. M.25.

\*) Instrucțiunile ministrului apărării naționale nr. O.G. 17/1982 și Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 19/1988 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece aveau ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

**ANEXĂ**

**INSTRUCȚIUNI****privind funcțiile de gestionar, constituirea de garanții, răspunderea gestionarilor, predarea-primirea gestiunilor și gestionarea bunurilor în Ministerul Apărării Naționale****CAPITOLUL I  
Dispoziții generale**

Art. 1. — Prin *gestionar*, în înțelesul prezentelor instrucțiuni, se înțelege persoana numită sau încadrată într-o unitate militară care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri materiale, mijloace bănești ori alte valori, denumite în continuare *bunuri*, aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a unității militare, indiferent de modul de dobândire și de locul unde se află acestea.

Art. 2. — (1) Funcțiile de gestionar și cuantumul garanțiilor în Ministerul Apărării Naționale sunt prevăzute în lista din anexa nr. 1.

(2) Comandanții/Șefii unităților militare de la toate eșaloanele stabilesc, prin ordinul de zi pe unitate, toate funcțiile din statul de organizare care se încadrează în prevederile anexei nr. 1.

Art. 3. — (1) Funcțiile încadrate de persoane care primesc, păstrează și eliberează bunuri, fără a avea calitatea de gestionari, și care constituie garanții, precum și cuantumul acestora sunt prevăzute în lista din anexa nr. 2.

(2) Comandanții/Șefii unităților militare de la toate eșaloanele stabilesc, prin ordinul de zi pe unitate, toate funcțiile din statul de organizare care se încadrează în prevederile anexei nr. 2.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) funcțiile încadrate de persoane care primesc bunuri spre a le folosi în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

**CAPITOLUL II****Condiții privind ocuparea funcțiilor de gestionar**

Art. 4. — Pot fi numite/încadrate în funcții de gestionar persoanele care au împlinit vârsta de 21 de ani, au absolvit studiile prevăzute în fișa postului și au cunoștințele necesare pentru a îndeplini această funcție.

Art. 5. — (1) Nu poate fi gestionar cel condamnat pentru săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în anexa la Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare, chiar dacă a fost grațiat.

(2) Nu poate fi angajat sau numit în funcția de gestionar cel aflat în curs de urmărire penală sau de judecată pentru săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în anexa la Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare.

(3) Dacă în cursul urmăririi penale, al judecății sau după condamnare a intervenit amnistia, cel care a săvârșit vreuna

dintre infracțiunile prevăzute în anexa la Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, nu poate fi gestionar timp de 2 ani de la data intervenirii amnistiei. Cel căruia i s-a suspendat condiționat executarea pedepsei nu poate fi gestionar în cursul termenului de încercare și 2 ani de la expirarea acestui termen.

(4) Prin *săvârșirea infracțiunii* se înțelege comiterea oricăreia dintre faptele prevăzute în anexa la Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, pe care legea le pedepsește ca infracțiuni consumată sau ca tentativă, precum și participarea la comiterea acestora ca autor, instigator ori complice.

Art. 6. — Unitățile militare ale căror funcții de gestionar prevăzute în statele de organizare urmează să fie încadrate cu personal civil contractual au obligația de a solicita, prin structura de personal, instituțiilor abilitate ale Ministerului Administrației și Internelor documente din care să rezulte situația antecedentelor penale ale candidaților.

Art. 7. — (1) Nu pot fi numite/încadrate în funcții de gestionar sau nu pot îndeplini temporar, prin delegare de competență ori împuternicire, funcții de gestionar persoanele care au atribuții privind:

- a) conducerea contabilității cantitativ-valorice pentru conținutul gestiunii respective;
- b) controlul gestiunilor respective;
- c) acordarea vizei de control financiar preventiv propriu;
- d) certificarea regularității documentelor justificative privind operațiuni economico-financiare.

(2) Nu pot efectua operații de primire, păstrare și eliberare de bunuri:

- a) comandanții/șefii unităților militare;
- b) personalul cu atribuții de audit;
- c) personalul din domeniul prevenirii și investigării corupției și fraudelor;
- d) contabilii.

### CAPITOLUL III Garanții și răspunderi

Art. 8. — (1) Personalul militar și personalul civil contractual numit/încadrat în funcții de gestionar au obligația de a constitui o garanție în numerar.

(2) De asemenea, au obligația de a constitui garanție în numerar și persoanele care ocupă funcțiile prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Nu sunt obligate să constituie garanție în numerar persoanele:

- a) care gestionează temporar bunuri materiale, mijloace bănești sau alte valori până la încadrarea unui gestionar, dar nu mai mult de 60 de zile;
- b) care primesc bunuri materiale pentru a le folosi în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Art. 9. — Pe timpul stării de urgență, stării de asediu, stării de mobilizare sau al stării de război, gestionarii nu constituie garanții în numerar.

Art. 10. — (1) Constituirea garanției în numerar se face, în mod obligatoriu, prin contract încheiat în scris, prin grija structurii de personal, după numirea/încadrarea în funcția de gestionar a militarului sau personalului civil contractual, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Contractul prevăzut la alin. (1) se înregistrează la compartimentul documente clasificate și se păstrează la structura financiar-contabilă.

Art. 11. — (1) Cuantumul garanției în numerar pentru fiecare funcție de gestionar și pentru alte persoane care mănuiesc bunuri este stabilit în listele din anexele nr. 1 și 2.

(2) Pentru stabilirea cuantumului garanției în numerar se utilizează ca bază de calcul solda netă a funcției de bază/salariul de bază net, prevăzută/prevăzută de legislația în vigoare.

(3) Reducerea garanției stabilite sau scutirea de garanție, în cazuri justificate, se aprobă de comandanții/șefii eșalonului superior de resortul căruia sunt gestiunile respective.

(4) Garanția în numerar, în cuantumul stabilit, se constituie prin rețineri lunare de 1/10 din baza de calcul.

Art. 12. — (1) Sumele reținute pentru constituirea garanției se depun de unitatea militară la o bancă nominalizată de gestionar și agreată de unitatea militară.

(2) Modalitățile privind depunerea, retragerea sumelor, schimbul de informații, precum și formularistica necesară operațiunilor specifice se stabilesc cu entitatea bancară, avându-se în vedere restricțiile și termenele impuse de cadrul legislativ în vigoare.

(3) Indiferent de unitatea bancară aleasă, condițiile de depunere a sumelor reprezentând garanțiile gestionarilor trebuie să permită, în orice moment, obținerea unei diferențe pozitive între dobândă ori alte sume acordate pentru sumele depuse și comisioane sau orice alte rețineri ori deduceri din sumele depuse.

(4) Diferențele pozitive se utilizează pentru constituirea garanției în numerar și aparțin persoanei care a constituit garanția.

Art. 13. — Pentru restituirea garanției în numerar, în funcție de modalitățile concrete alese pentru depozitare, unitățile militare sunt obligate ca, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data finalizării predării funcției de gestionar, să efectueze plata în numerar sau prin transfer bancar ori să emită o comunicare către bancă din care să rezulte că titularul are dreptul să ridice garanția în situația în care nu a cauzat o pagubă sau când paguba a fost acoperită în întregime.

Art. 14. — (1) În situația în care gestionarul a produs o pagubă în gestiune ce nu poate fi acoperită integral în termen de o lună de la data emiterii titlului executoriu definitiv, prin rețineri din veniturile pe care le realizează gestionarul respectiv, unitatea militară trebuie să ia măsuri de folosire a garanției în numerar constituite pentru acoperirea pagubei.

(2) Dacă garanția a fost folosită parțial sau în întregime de către unitatea militară pentru a se despăgubi, după acoperirea totală a pagubei, se iau măsuri de reconstituire a garanției în numerar, începând cu luna următoare, prin rețineri în cote de 1/3 din baza de calcul stabilită potrivit art. 11 alin. (2).

Art. 15. — Pentru orice modificare a bazei de calcul, garanția în numerar se recalculează, iar eventualele rețineri pentru actualizarea acesteia urmează să se efectueze începând cu luna următoare celei în care a avut loc modificarea, potrivit prevederilor art. 11 alin. (4).

Art. 16. — În caz de mutare/transferare a gestionarului în altă unitate militară, într-o funcție pentru care este prevăzută obligația de a constitui o garanție în numerar, unitatea militară unde este constituită garanția are obligația să vireze celelalte unități militare, la solicitarea scrisă a acesteia, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la primirea ordinului de numire, sumele reținute drept garanție în numerar pentru persoana respectivă.

Art. 17. — (1) Șeful compartimentului financiar-contabil al unității militare este obligat să calculeze și să verifice cuantumul garanției pentru fiecare funcție pentru care se constituie garanție.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se efectuează în următoarele situații:

- a) la luarea în primire a funcției de către șeful compartimentului financiar-contabil;
- b) la primirea ordinului de numire în funcția pentru care se constituie garanție;
- c) la începutul fiecărui exercițiu financiar;
- d) la reorganizarea gestiunilor;
- e) odată cu modificări ale soldei, respectiv salariului.

Art. 18. — Personalul militar și personalul civil contractual răspund material pentru pagubele produse în gestiuni, pentru fapte ce nu constituie infracțiuni, potrivit prevederilor Legii nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, aprobată prin Legea nr. 125/1999, precum și ale Instrucțiunilor privind răspunderea materială a militarilor și salariaților civili din Ministerul Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.5/1999\*) pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului României nr. 121 din 28.08.1998 privind răspunderea materială a militarilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — Persoanele numite/încadrate în funcțiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) răspund, potrivit legii penale, pentru infracțiunile săvârșite, iar pentru crearea de plusuri în gestiune prin mijloace frauduloase și nedeclararea în scris a plusurilor din gestiune, potrivit prevederilor Legii nr. 22/1969, cu modificările ulterioare.

#### CAPITOLUL IV Predarea-primirea gestiunii

Art. 20. — (1) Predarea-primirea gestiunii se desfășoară în următoarele situații:

a) la eliberarea/numirea din/în funcție, suspendarea din funcție sau trecerea în rezervă ori direct în retragere a personalului militar, precum și la încetarea contractului individual de muncă al personalului civil contractual;

b) atunci când gestionarul nu mai întrunește cerințele legale prevăzute pentru a deține calitatea de gestionar.

(2) Activitatea de predare-primire a gestiunii se organizează astfel încât să nu perturbe desfășurarea normală a activității unității militare.

Art. 21. — (1) Activitatea de predare-primire a gestiunii se desfășoară numai după înscrierea acesteia în ordinul de zi pe unitate, în cuprinsul căruia se precizează, în mod obligatoriu, următoarele:

a) gestiunea care se predă;

b) numele, prenumele, gradul și funcția predătorului și primitorului;

c) data și locul începerii activității de predare-primire;

d) perioada activității de predare-primire;

e) ordinul de eliberare/numire din/în funcție, de suspendare din funcție, trecere în rezervă/retragere sau actul administrativ de încetare a contractului individual de muncă;

f) componența comisiei de inventariere a gestiunii, din care trebuie să facă parte și primitorul gestiunii sau persoana nominalizată de comandantul/șeful unității militare pentru a lua în primire gestiunea respectivă;

g) persoana din unitatea militară care supraveghează și/sau îndrumă activitatea, după caz;

h) persoanele și mijloacele care se pun la dispoziție pentru facilitarea activității de predare-primire.

(2) Comandanții/Șefii unităților militare au obligația să dispună măsurile adecvate desfășurării în condiții optime a activității de predare-primire a gestiunilor, în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare.

(3) Pe timpul desfășurării activităților de predare-primire se evită mișcările de bunuri aflate în evidența contabilă a gestiunii respective, iar în situații deosebite, când acestea nu se pot amâna, se limitează la strictul necesar.

Art. 22. — (1) În situații deosebite, când, din motive obiective, gestionarul nu poate desfășura personal predarea gestiunii, acesta are dreptul să propună, prin raport personal,

comandantului/șefului unității militare o altă persoană din aceeași unitate militară care consimte să îl reprezinte, denumită în continuare *representant*.

(2) Raportul personal al gestionarului, cu avizul favorabil al comandantului/șefului unității militare, se înregistrează la compartimentul documente clasificate al unității militare.

(3) În cazul în care comandantul/șeful unității militare, din motive întemeiate, nu este de acord cu persoana desemnată ca reprezentant, gestionarul desemnează o altă persoană.

(4) În ordinul de zi pe unitate se consemnează faptul că activitatea de predare a gestiunii respective nu se execută de către gestionarul titular, ci de către reprezentantul desemnat.

(5) Reprezentantului i se aduc în scris la cunoștință data, ora, locul unde urmează să se desfășoare activitatea de predare-primire și termenul-limită pentru finalizarea acesteia.

Art. 23. — Dacă gestionarul sau reprezentantul desemnat de gestionar nu se prezintă la data, ora și locul unde urmează să înceapă/să se desfășoare activitatea de predare-primire, comandantul/șeful unității militare desemnează, prin ordin de zi pe unitate, o altă persoană pentru executarea operațiunii de predare, în numele gestionarului.

Art. 24. — (1) În situații excepționale care impun predarea gestiunii, cum ar fi cazuri de boală, deces, detașări, treceri în rezervă, fără să fie numit un alt gestionar, comandantul/șeful unității militare numește, prin ordin de zi pe unitate, o persoană, militar sau personal civil contractual, căreia i se predă gestiunea.

(2) Perioada de gestionare a bunurilor de către o persoană care înlocuiește temporar un gestionar nu poate depăși 60 de zile, timp în care comandantul/șeful unității militare ia măsuri pentru numirea/încadrarea unui gestionar.

Art. 25. — (1) La predarea-primirea gestiunii participă, ca delegat, un reprezentant al structurii care are în responsabilitate bunurile, numit de comandantul/șeful unității militare.

(2) La predarea-primirea gestiunii de subunitate participă comandantul/șeful subunității, iar la subunitățile izolate participă șeful nemijlocit al gestionarului.

Art. 26. — (1) La orice predare-primire a gestiunii sau reorganizare de gestiune se execută obligatoriu operațiunea de inventariere a gestiunii respective.

(2) Activitatea de predare-primire a gestiunii se desfășoară în două etape distincte:

a) etapa de pregătire;

b) etapa de predare-primire propriu-zisă.

Art. 27. — (1) În etapa de pregătire, predătorului îi revin următoarele sarcini:

a) definitivarea mișcărilor de bunuri în curs de execuție și perfectarea documentelor justificative;

b) înregistrarea la zi în contabilitate și în evidența operativă a tuturor documentelor justificative ale intrărilor de bunuri și stabilirea soldului scriptic la fiecare cont;

c) confruntarea datelor din contabilitate cu cele din evidența operativă și clarificarea eventualelor neconcordanțe;

d) sortarea și așezarea grupată a bunurilor materiale din depozite și magazii după denumiri, sorturi, dimensiuni și etichetarea lor, precizându-se unitatea de măsură, codul și starea calitativă cu privire la acele bunuri.

(2) În etapa de pregătire, primitorul are obligația să studieze actele normative ce reglementează activitatea de gestionare a bunurilor, pentru a cunoaște sarcinile și responsabilitățile ce îi revin în noua funcție.

Art. 28. — (1) Etapa de predare-primire propriu-zisă constă în:

a) inventarierea gestiunii și întocmirea tuturor documentelor referitoare la executarea inventariierilor;

\*) Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.5/1999 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

b) prezentarea și explicarea tuturor particularităților privind gestiunea;

c) întocmirea și semnarea procesului-verbal de predare-primire.

(2) Operațiunea de predare-primire se consideră încheiată după semnarea procesului-verbal de predare-primire de către persoana care a luat în primire gestiunea respectivă.

(3) Din momentul încheierii operațiunii de predare-primire primitorul dobândește calitatea de gestionar, precum și toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate.

(4) Pe întreaga durată a activității de predare-primire a gestiunii, magaziile se sigilează atât cu sigiliul predătorului, cât și cu cel al primitorului.

(5) Dacă pe timpul operației de predare-primire se impun mișcări de bunuri, acestea se efectuează de persoana care predă, cu acordul scris al persoanei ce urmează să ia în primire gestiunea respectivă.

(6) Acordul prevăzut la alin. (5) constă în contrasemnarea de către primitor a documentelor în baza cărora se efectuează mișcările respective.

(7) Procesul-verbal de inventariere nu poate substitui procesul-verbal de predare-primire, ci constituie anexă a acestuia.

Art. 29. — (1) Procesul-verbal de predare-primire trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) denumirea unității militare la care s-a executat operația de predare-primire;

b) data încheierii, gradul, numele și prenumele gestionarilor care predau-primesc, precum și ale persoanei/membrilor comisiei care a/au participat/asistat la această operație;

c) perioada îndeplinirii funcției de gestionar de către predător;

d) numărul și data ordinului de eliberare/numire din/în funcție, de suspendare din funcție, trecere în rezervă/retragere sau ale actului administrativ de încetare a contractului individual de muncă și ale ordinului de zi pe unitate prin care s-a dispus efectuarea predării-primirii gestiunii;

e) perioada activității de predare-primire;

f) modul în care au fost administrate, depozitate, conservate și păstrate bunurile, precum și modalitatea în care este asigurată securitatea acestora;

g) modalitățile de constatare pe teren a existentului — numărare, măsurare, cântărire, cubaj —, indicându-se nominal bunurile la care constatarea s-a făcut prin alte metode — în ambalaje originale, calcule tehnice;

h) bunurile ce nu aparțin unității militare, pentru care s-au întocmit liste de inventariere separate și care s-au trimis unităților în cauză, cu indicarea numărului de înregistrare al scrisorilor și a datelor când au fost expediate;

i) procesul-verbal de inventariere și listele de inventariere anexate la acesta, care se semnează, pe fiecare filă, de predător și de primitor și se certifică, pentru exactitate, de persoana care a participat/asistat la inventariere sau de membrii comisiei de inventariere;

j) cauzele principale care au determinat plusurile/lipsurile constatate.

(2) În procesul-verbal de predare-primire se mai înscriu documentele de evidență operativă, precum și alte documente ce s-au predat-primat, specificându-se numărul de file și numerele de înregistrare.

(3) Într-un capitol separat al procesului-verbal de predare-primire se menționează problemele litigioase asupra cărora urmează să se ia hotărâri de către persoana care are competențe de soluționare.

(4) Procesul-verbal de predare-primire se semnează de gestionarul predător sau de persoana care îl înlocuiește, în condițiile art. 22, 23 sau 24, după caz, și de gestionarul primitor, pe fiecare filă, precum și de persoanele/comisia care au/a participat la operația de predare-primire și se vizează de către

locuitorul comandantului/șefului unității militare care are în subordine structura ce gestionează bunurile.

Art. 30. — Comandantul/Șeful unității militare aprobă procesul-verbal de predare-primire, înscrie formula: „Data..... Aprob.....” și hotărăște, după caz:

a) înregistrarea în contabilitate și în evidența operativă, în coloana „primiri”, a plusurilor constatate în gestiune;

b) efectuarea cercetării administrative privind lipsurile și diferențele de stare calitativă constatate, conform prevederilor legale.

Art. 31. — (1) Procesul-verbal de predare-primire se întocmește într-un singur exemplar și se înregistrează la compartimentul documente clasificate.

(2) În situația în care, cu ocazia predării-primirii, rezultă plusuri și/sau minusuri, procesul-verbal de predare-primire se întocmește în două exemplare, care au următoarea destinație:

a) primul exemplar se predă compartimentului de care aparține gestiunea, care îl anexează la documentele de gestiune;

b) al doilea exemplar, care conține hotărârea comandantului/șefului unității militare, constituie actul de sesizare pentru efectuarea cercetării administrative.

(3) După finalizarea activității de predare-primire și verificarea concordanței datelor din contabilitate și din evidența operativă cu datele din procesul-verbal de predare-primire, conturile din fișele de magazie se barează cu o linie albastră vizibilă, sub ultima operațiune, după care se certifică exactitatea soldurilor, prin semnătura predătorului și primitorului.

(4) Predătorului i se comunică numărul la care a fost înregistrat și fila din dosarul în care a fost clasat procesul-verbal de predare-primire, spre a-l putea identifica cu ușurință, la nevoie.

(5) Gestionarii sunt obligați să refuze predarea-primirea gestiunii dacă nu se efectuează inventarierea sau dacă procesul-verbal de predare-primire nu se întocmește în condițiile stabilite prin prezentele instrucțiuni.

Art. 32. — În cazul predării-primirii de bunuri care au caracteristici pentru a căror verificare gestionarul primitor nu are cunoștințele necesare, la cererea acestuia, comandantul/șeful unității militare are obligația de a asigura asistența tehnică de specialitate printr-un specialist din cadrul unității militare, de la alte unități militare sau de la eșalonul superior, pentru verificarea calitativă a bunurilor din gestiune.

Art. 33. — Predarea-primirea funcției de administrator de cazarmă se desfășoară sub supravegherea și coordonarea persoanei/comisiei din unitatea militară, numită prin ordin de zi, cu participarea reprezentantului centrului de domenii și infrastructuri/centrului de cartuire trupe și administrare cazărmi/serviciului de administrare cazărmi/similar în a cărui zonă de responsabilitate se află cazarma/cazărmiile.

Art. 34. — La primirea gestiunii, contabilul-șef are obligația să înmâneze gestionarului primitor o fișă cu specimene de semnături aparținând persoanelor care, potrivit prevederilor legale, au dreptul să semneze acte de primire și eliberare a bunurilor sau să acorde viza de control financiar preventiv.

## CAPITOLUL V

### Drepturile și obligațiile gestionarului privind primirea, păstrarea și eliberarea bunurilor

Art. 35. — (1) Gestionarul are dreptul să solicite constituirea comisiei de recepție în următoarele cazuri:

a) când bunurile materiale sosesc fără documente de însoțire;

b) când bunurile materiale primite nu corespund cantitativ sau calitativ cu datele înscrise în documentele de însoțire;

c) când bunurile sosesc fără însoțitor, pe răspunderea operatorului de transport.

(2) Comisia de recepție este obligată să înscrie în procesul-verbal de recepție toate constatările sale privind cantitatea și calitatea bunurilor materiale, precum și starea ambalajelor recepționate, indicând totodată cauzele deficiențelor și diferențelor față de datele din documentele de însoțire, precum și propunerile sale.

Art. 36. — (1) În situația în care gestionarul lipsește, din orice motive, iar activitatea gestionară nu se poate întrerupe până la revenirea gestionarului la serviciu sau până la preluarea gestiunii de către un nou gestionar, activitățile privind primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri se execută de către o persoană din aceeași unitate militară, delegată de gestionar să îl înlocuiască, cu aprobarea comandantului/șefului unității militare respective și consemnarea în ordinul de zi pe unitate.

(2) Suplinirea gestionarului care lipsește prin delegatul său sau prin comisie nu poate depăși termenul de 60 de zile.

(3) Când gestionarul lipsește mai mult de 60 de zile se procedează la predarea-primirea funcției, în conformitate cu regulile stabilite la cap. IV.

Art. 37. — (1) Când gestionarul nu desemnează un delegat sau când delegatul său nu se prezintă ori când comandantului/șeful unității militare nu este de acord cu persoana desemnată, primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri se fac de către o comisie numită, prin ordin de zi pe unitate, de către comandantului/șeful unității militare, cu consultarea prealabilă a gestionarului respectiv.

(2) Ridicarea cheilor în vederea intrării în spațiile de depozitare a bunurilor materiale, primirea și eliberarea de bunuri se fac de către persoana din comisie care a fost nominalizată în ordinul de zi pe unitate.

(3) Orice operațiune de primire și/sau eliberare de bunuri se menționează într-un proces-verbal, semnat de membrii comisiei.

(4) După desfășurarea operațiunilor de primiri și/sau eliberări de bunuri, cheile se depun în cutie sigilată la ofițerul de serviciu pe unitate de către persoana care le-a ridicat.

Art. 38. — Gestionarul este obligat să cunoască și să aplice prevederile Instrucțiunilor privind organizarea și conducerea evidenței cantitativ-valorice a bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale — la pace, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.8/1999\*, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la:

- a) organizarea și conducerea evidenței bunurilor materiale;
- b) intrarea și ieșirea bunurilor în/din gestiune;
- c) întocmirea și folosirea documentelor justificative privind distribuirea și evidența bunurilor din gestiunea sa;
- d) înregistrarea plusurilor și lipsurilor de bunuri.

Art. 39. — (1) Gestionarul este obligat să raporteze imediat, în scris, comandantului/șefului unității militare când constată că spațiile de depozitare/păstrare a bunurilor nu prezintă condiții corespunzătoare de siguranță și păstrare sau când constată existența unor indicii de violare a spațiilor respective.

(2) Comandantului/Șeful unității militare care a fost sesizat de gestionar sau a luat cunoștință nemijlocit de situațiile prevăzute la alin. (1) este obligat să ia imediat măsurile ce se impun, potrivit regulamentelor și legilor în vigoare.

Art. 40. — Gestionarul este obligat să raporteze imediat, în scris, comandantului/șefului unității militare când constată plusuri ori minusuri în gestiune, precum și atunci când constată că bunurile materiale sunt depreciate, degradate sau distruse ori există pericolul ca acestea să ajungă în asemenea situații.

Art. 41. — (1) Gestionarul este obligat să raporteze, în scris, șefului structurii logistice când stocurile de bunuri materiale din gestiune au atins limitele cantitative maxime sau minime ori acestea sunt fără mișcare sau cu mișcare lentă, dacă în atribuțiile sale se prevede că trebuie să cunoască limitele

cantitative și dinamica mișcării bunurilor respective. Raportarea se execută la termenele stabilite de eșaloanele superioare.

(2) Gestionarul este obligat să raporteze, în scris, comandantului/șefului unității militare despre bunurile materiale din gestiune a căror termen de valabilitate urmează să expire și pentru care nu există posibilități de consum.

(3) Șeful nemijlocit al gestionarului avizează raportul întocmit și face propuneri comandantului/șefului unității militare de preschimbare/redistribuire/dare în folosință a bunurilor materiale prevăzute la alin. (1) și (2), după caz.

Art. 42. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale, gestionarul are următoarele responsabilități:

- a) să asigure și să își verifice zilnic existența și păstrarea în condiții de deplină securitate a bunurilor din gestiune;
  - b) să asigure păstrarea bunurilor materiale conform descripțiilor tehnice și igienico-sanitare;
  - c) să întocmească și să predea la termenele stabilite documentele justificative privind distribuirea și evidența bunurilor;
  - d) să pregătească și să prezinte comisiilor de inventariere bunurile aflate în gestiune;
  - e) să conducă activitatea personalului subordonat, dacă este cazul;
  - f) să respecte normele privind securitatea și sănătatea în muncă, protecția mediului, supravegherea tehnică, metrologia legală și apărarea împotriva incendiilor;
  - g) să participe la evacuarea, salvarea și securitatea bunurilor din gestiune, în cazul unor incendii sau calamități naturale, conform planurilor de acțiune/intervenție în aceste situații;
  - h) să păstreze ordinea și curățenia în spațiile de depozitare.
- Art. 43. — Persoanelor care îndeplinesc funcția de gestionar le sunt interzise:

- a) folosirea aparatelor și a instrumentelor de măsurat care nu sunt verificate metrologic;
- b) distribuirea bunurilor pe bază de dispoziții verbale sau provizorii, indiferent de calitatea celui care a dat asemenea dispoziții, fără întocmirea documentelor de distribuție legale;
- c) efectuarea oricăror mișcări de bunuri pe baza unor documente care nu sunt corect întocmite sau nu sunt semnate de persoanele în drept să ordone mișcarea respectivă.

Art. 44. — În situația în care atribuțiile de serviciu ale gestionarului includ și vânzarea de mărfuri sau distribuția unor bunuri materiale contra cost, acesta are următoarele obligații:

- a) respectarea prețurilor legal stabilite;
- b) distribuția bunurilor numai după încasarea contravalorii acestora sau după intrarea în posesia documentelor legale care atestă depunerea acesteia la compartimentul financiar-contabil;
- c) respectarea regulilor generale de comerț.

Art. 45. — (1) Accesul în spațiile unde sunt păstrate/depozitate bunurile este permis următoarelor categorii de personal:

- a) comandantului/șefului unității militare;
- b) loctiitorilor comandantului/șefului unității militare sau altor persoane care conduc nemijlocit compartimentul de aprovizionare-înzestrare de care aparține gestionarul;
- c) persoanelor împuternicite în scris de comandantului/șeful unității militare pentru efectuarea de inventarii parțiale sau totale, verificarea modului de păstrare a bunurilor, executarea cercetării administrative;
- d) membrilor comisiilor de inspecție și controale, pe bază de delegații scrise, semnate de comandantului/șefii unității militare care au delegat comisiile sau persoanele respective;
- e) comandanților/șefilor eșaloanelor ierarhice superioare, în prezența comandantului/șefului unității militare sau a loctiitorului acestuia.

(2) Accesul persoanelor prevăzute la alin. (1) în spațiile unde sunt păstrate/depozitate bunurile este permis numai în prezența

\* Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M.8/1999 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

gestionarului sau a persoanei delegate de acesta/comisiei care îl înlocuiește pe timpul absenței sale.

#### CAPITOLUL VI

##### Termene de predare-primire a funcțiilor de gestionari

Art. 46. — Termenul de predare-primire a funcțiilor de gestionar se stabilește de comandantul/șeful unității militare care are în statul de organizare funcția respectivă, în funcție de necesități și de complexitatea operațiunii de predare-primire, însă nu poate fi mai mare de 30 de zile calendaristice de la data schimbării poziției de activitate.

#### CAPITOLUL VII

##### Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 47. — Prevederile prezentelor instrucțiuni se aplică și de către structurile care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, precum și de către personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

Art. 48. — Garanțiile în numerar constituite deja se vor recalcula conform prezentelor instrucțiuni, în maximum 90 de zile de la data intrării în vigoare a acestora.

Art. 49. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

*ANEXA Nr. 1  
la instrucțiuni*

#### LISTA cuprinzând funcțiile de gestionar și cuantumul garanțiilor

Nr. crt.	Denumirea funcției	Cuantumul garanției, indiferent de eșalonul la care funcționează gestionarul	Observații
1.	Subofițer administrație Maistru militar administrație Casier principal/Casier	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	Cuantumul garanției pentru gestionarii din unitățile de aviație, academiile militare, Spitalul Militar Central este de 1½ din solda netă a funcției de bază/salariul de bază net.
2.	Administrator	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
3.	Subofițer de companie	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
4.	Ajutor administrator cazarmă	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
5.	Gestionar/Administrator depozit Gestionar/Administrator magazie	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	Cuantumul garanției pentru gestionarii din unitățile de aviație, transmisiuni, tancuri, auto, marină, cazare și formațiuni specifice este de 1½ din solda netă a funcției de bază/salariul de bază net. Cuantumul garanției pentru gestionarii din depozitele subordonate comandamentelor de armă, bazelor logistice, pentru gestiunile de bunuri materiale specifice este de două solde nete ale funcției de bază/salarii de bază nete.
6.	Ajutor gestionar/Administrator depozit	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
7.	Farmacist Farmacist principal Laborant principal/chimist, biolog, biochimist, dacă au ca atribuții principale primirea, păstrarea și eliberarea de medicamente și bunuri sanitare	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
8.	Șef popotă	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	Cuantumul garanției pentru gestionarii de la popotele cu peste 200 de abonați este de două solde nete ale funcției de bază/salarii de bază nete.
9.	Bibliotecar Bibliotecar principal	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	Cuantumul garanției pentru gestionarii de la biblioteca centrală a Ministerului Apărării Naționale, academiile militare și Muzeul Militar Central este de două solde nete ale funcției de bază/salarii de bază nete.
10.	Gestionar/Custode sală	Două solde nete ale funcției de bază/salarii de bază nete	Muzee

#### NOTĂ:

Funcțiile de gestionari care au altă denumire în statul de organizare decât cea prevăzută în prezenta anexă, vor fi asimilate, din punctul de vedere al garanției, cu funcțiile similare din cadrul eșalonului respectiv.

## LISTA

cuprinzând funcțiile încadrate de persoane care primesc, păstrează și eliberează bunuri, fără a avea calitatea de gestionar, și care constituie garanții, precum și cuantumul acestora

Nr. crt.	Denumirea funcției	Cuantumul garanției, indiferent de eșalonul la care funcționează gestionarul	Observații
1.	Șef laborator	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
2.	Șef garaj/secție/expoziție/complex	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
3.	Șef poligon/obiectiv	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
4.	Maistru șef atelier, șef atelier reparații/confecții și similare, șef grupă întreținere materiale tehnice, reparații tehnică și armament, comandant/șef grupă reparații bunuri materiale chimice, maistru șef tipografie, pentru bunuri materiale tipografice, șef far, șef grupuri far, șef radiofar și personalul atelierelor, secțiilor și centrelor de reparații care gestionează bunuri ce se folosesc în procesul de producție, prin cumul cu funcția de bază	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	
5.	Sanitar principal Sanitar Asistent medical care gestionează bunuri	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	
6.	Șef editură/muzeu/tipografie/bază sportivă/complex/cerc militar	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
7.	Șef club/biblioteca	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
8.	Administrator cazarmă	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
9.	Comandanți servicii de luptă — maiștri militari	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
10.	Comandanți — maiștri militari/subofițeri serviciu/grup/grupă de luptă de la bordul navelor	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
11.	Specialiști din cadrul serviciilor/grupurilor/grupelor de luptă de la bordul navelor	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
12.	Șef echipaj	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
13.	Administratori nave	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
14.	Comandanți nave logistice	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
15.	Comandanți și specialiști din cadrul grupurilor/detașamentelor/grupelor de scafandri — maiștri militari	O soldă netă a funcției de bază/Un salariu de bază net	
16.	Personalul care mănuieste mijloace bănești, documente militare de transport sau orice alte valori și bunuri sanitare, de popotă, sportive, instrumente muzicale, documentații tehnice, de bibliotecă etc. — prin cumul cu funcția de bază	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	
17.	Tehnician sanitar dentar	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	
18.	Veterinar	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	
19.	Instrumentist	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	
20.	Cameristă la unitățile de cazare	1/2 solda netă a funcției de bază/salariul de bază net	

## NOTĂ:

Se constituie garanție în numerar pentru funcțiile și persoanele negestionare prevăzute în prezenta anexă numai dacă mănuiesc efectiv bunuri.

**CONTRACT DE GARANȚIE**

Încheiat astăzi, .....

— model —

**I. Părțile contractante**

1.1. Ministerul Apărării Naționale, prin U.M. ...., cu sediul în ....., str. .... nr. ...., sectorul/județul ....., cod fiscal nr. .... din ....., reprezentată de ....., cu funcția de ....., în calitate de angajator, pe de o parte, și

1.2. Dl/Dna ....., domiciliat/domiciliată în ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., fiul/fiica lui ..... și al/a ....., născut/născută în ..... la data de ....., posesorul/posesoarea B.I./C.I. .... seria ..... nr. ...., cod numeric personal ....., în calitate de angajat-gestionar, pe de altă parte,

au convenit să încheie prezentul contract privind constituirea garanției în numerar prevăzute de Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare, cu respectarea următoarelor clauze:

**II. Obiectul contractului**

2.1. Angajatul-gestionar, salariat al Unității Militare ....., având o soldă/un salariu net de bază lunar în valoare de ..... lei, se obligă ca, în vederea acoperirii eventualelor pagube cauzate în gestiunea ce i-a fost încredințată, să constituie o garanție în numerar în sumă de ..... lei, pentru valoarea bunurilor gestionate de ..... lei.

2.2. Garanția în numerar va fi reținută de la angajatul-gestionar în ..... rate lunare de ..... lei fiecare din solda/salariul său.

**III. Obligațiile părților**

3.1. Dacă există mai multe urmăriri în perioada constituirii garanției în numerar convenite și, ca urmare, angajatorul nu va putea să rețină garanția în numerar din salariu, angajatul-gestionar se obligă ca, din veniturile sale, să depună, la data la

care se face plata soldei/salariului, ratele datorate, devenite scadente.

3.2. Angajatorul va reține/va primi suma aferentă de la angajatul-gestionar și se obligă să o depună în cont la Banca ....., evidențiind operațiunea respectivă în contabilitatea sa. De asemenea, angajatorul se obligă să restituie suma reținută în contul garanției în numerar, împreună cu dobânzile aferente acesteia, numai în cazul încetării contractului de muncă sau la trecerea într-o funcție pentru care nu este necesară constituirea garanției în numerar.

3.3. a) Angajatul-gestionar consimte ca garanția în numerar să fie folosită de angajator pentru acoperirea pagubelor produse în gestiunea ce i s-a încredințat.

b) În acest scop, angajatul-gestionar împuternicește angajatorul ca, într-o asemenea eventualitate, să ridice din cont suma aferentă până la echivalentul pagubei produse, pe baza cererii angajatorului și a unei copii certificate de pe titlul executoriu definitiv obținut împotriva angajatului-gestionar.

c) Totodată, angajatul-gestionar se obligă să reîntregească garanția în numerar, în condițiile prevăzute pentru constituirea ei.

**IV. Clauze finale**

4.1. Modificarea prezentului contract se face numai prin act adițional încheiat între părțile contractante.

4.2. Prezentul contract reprezintă voința părților și înlătură orice înțelegere verbală dintre acestea, anterioară sau ulterioară încheierii lui.

4.3. În cazul în care părțile își încalcă obligațiile, neexercitarea de către partea care suferă vreun prejudiciu a dreptului de a cere executarea întocmai sau prin echivalent bănesc a obligației respective nu înseamnă că ea a renunțat la acest drept al său.

4.4. Prezentul contract s-a încheiat într-un număr de ... exemplare, din care .....

Comandantul U.M.,

.....

Gestionar,

.....

Contabil-șef,

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

